

והיה עקב תשמעון (דברים ז:ב)

משה אומר לעם ישראל שם ישמרו את מצוות ה', הוא ישמור עליהם הארץ ויצליהם עליה. משה לפיק פשותם של דבריו, מדבר רק בשמיירת מצוות ה' ולא במשמעות הנובעת מקבלת ה'. יחסים כאלה מספיקים בשביב' ה' להראות טוביה כלפי עם ישראל.

אולם, האם ייחסים המושתתים על העזרות בלבד הם אשר ה' רוצה בהם ומצפה אותם מעמו? אלו ייחסים באמות מצפה ה' מעם ישראל?

האמורא רבינו בר בא בתלמוד הירושלמי עוסק דוקא בשאליה זו. לפיזו, ה' מרוצה אפילו יוניחוهو עם ישראל כל עוד לא חוניחו את התורה (=מצוותיו) והוא לפי שבסוף תשיבם התורה אליו. שמירת מצוותיו בלבד סבילה בעיני ה', אבל היחסים שה' באמת רוצה ומצפה מעמו מושתתים על קבלת עם ישראל אותו ולא על שמירת תורתו ומצוותיו בלבד.